

Commando, wat doe je voor de kost?

Maurice Bogers (lpl 92-10)

"La Andalucia mas autentica" hiermee prijst oud-commando Maurice Bogers zijn bedrijf "Andalucian Outback" aan in reismagazines over Spanje. Op geheel persoonlijke wijze verzorgt hij samen met zijn vrouw Judith dagtochten in het zuiden van Spanje. Dagtochten in een comfortabele Landrover door bijvoorbeeld de schitterende natuur van de "Sierra de Las Nieves". Vanuit zijn woonplaats Alora (dichtbij Malaga) bestiert hij dit bedrijf en is hij, zoals een commando dat betaamt, opgegaan in de omgeving.

Foto: Ben van der Meer

37

Authentiek Andalusië laten zien

Iedereen kent wel de Spaanse Costa del Sol met plaatsen als Malaga, Torremolinos, Fuengirola, Benalmadena en Marbella. Zon, strand, feesten, luxe hotels en veel zaken die ons aan thuis doen denken. Veel minder mensen kennen het binnenland van deze Spaanse provincie Andalusië. Een paar kilometer van de kust is de wereld totaal anders en daar maken Judith en Maurice graag gebruik van. Zij willen met hun Landrover kleine groepen meenemen en een persoonlijke kennismaking bezorgen met de natuur, de cultuur en de mensen in dit deel van Spanje.

Op ped met de 4x4

Speciaal voor het bedrijf investeerde Maurice in een Landrover. De tochten die hij maakt met zijn gasten gaan slechts gedeeltelijk over verharde wegen. Een 4x4 biedt dan uitkomst. "Een Landrover is ook een auto die eenvoudig aan je behoefte kan worden aangepast. We hebben op het dak 2 grote kisten geplaatst waarin we alle spullen die we onderweg nodig hebben kunnen stouwen. De rieten picknickmand met authentieke Spaanse gerechten, Rode plastic borden en bekers, en een dito tafelkleed. Alles om onderweg onze gasten een fijne dag te bezorgen." Alhoewel het meestal mooi weer is trekt Maurice er ook op uit als het minder goed weer is. In dat geval worden uit de koffers fleecedekens

gehaald en zitten de gasten er warm bij. "De groepen die we rondrijden zijn maximaal 8 mensen groot. Alleen op deze manier kan ik de mensen een bijzondere tocht aanbieden. Met 8 mensen kun je eenvoudig bij kleine strandjes in de talloze rivieren komen om te zwemmen," aldus Maurice. Hij vertelt met aanstekelijk enthousiasme over zijn bezigheden.

Zakenmen in Andalusië

"Het mooie aan dit bedrijf is dat we Spaanse cultuur en natuur willen leren kennen. "Om aan de behoeften te voldoen zijn we ook dagtochten naar organisaties in Malaga. Deze prachtige stad leent zich hier prima voor. Met een kleine groep kom je op de fiets op plekken die je anders achteloos aan je voorbij laat gaan". Een andere doelgroep die Maurice aanspreekt zijn golfers die in Zuid-Spanje een balletje komen slaan. "Het viel mij op dat deze golfers vaak als groep deze kant opkwamen en niet elke dag gingen golfen. Ik heb nu een aanbod voor ze om de golfloze dagen in te vullen. Zo heb ik bijvoorbeeld een groep Denen eens meegenomen op een tour. Ik regel dat zelf en rechtstreeks met de klant."

Opgaan in de omgeving en samenleving

"We zijn nu sinds 2005 in Spanje en ik mag zeggen dat we 100% zijn opgegaan in de Spaanse samenleving. Het klinkt vanzelfsprekend maar het is wel iets waarin je moet investeren. Zo is het spreken en begrijpen van de taal heel belangrijk. Daarom hebben we in het begin een intensieve cursus gedaan. Ook zijn we de samenleving gaan opzoeken om met de mensen

van Alora kennis te maken. Onze Spaanse buurvrouw is onderdeel van ons bedrijf omdat ze samen met Judith die overheerlijke Spaanse gerechten maakt." Maurice spreekt er met trots over: "Het mooiste bewijs dat we zijn geaccepteerd bleek wel toen onze zoon zijn bovenbeen had gebroken en het halve dorp op bezoek kwam om hem een stuk in de rug te geven." Grappig is ook dat de zonen van Judith en Maurice in het Nederlands gewoon Jannes en Joes heten, in het Spaans is dat Juan en Jose geworden. De "mannen" van 6 1/2 en 2 1/2 gaan op een Spaanse school maar krijgen op zaterdagochtend Nederlandse les.

Kennismaken met de lokale bevolking, natuur, cultuur en keuken.

De dagtochten die Maurice verzorgt worden gekenmerkt door de kennismaking met die zaken die Andalusië zo bijzonder maken. "Ik neem mijn gasten mee naar de natuur, de mooiste plekken ken ik op mijn duimpje. Ik laat ze kennismaken met lokale mensen en de keuken van Andalusië. De schilderachtige dorpen met de prachtigste mensen die je kunt voorstellen, ik breng mijn gasten er naar toe. Eén van de gasten liet de volgende uitspraak optekenen: "Proevend van deze zoete dessertwijn lijkt het alsof we een mix van vloeibare bloemen en frisse fruitsoorten drinken."

Bed & Breakfast werd Andalucian Outback

Maurice vertelt: "Op een van onze reizen kwamen Judith en ik in Andalusië terecht in een Bed & Breakfast dat werd gerund door een Belgisch echtpaar. 's-Avonds babbel je dan wat af met elkaar en ik vroeg als grap of ik niet voor het echtpaar kon werken, zwembad schoonmaken of de tuin doen. Op de laatste avond van ons verblijf vroeg het echtpaar serieus of wij voor hen in de B&B wilde gaan werken. Thuis aangekomen hebben we

er over nagedacht en besloten we de stoute schoenen aan te trekken. Onze jongste was net geboren en je spreekt dan over een hele stap."

Judith en Maurice besloten om hun banen als telefoniste/receptioniste en accountmanager op te zeggen en naar Zuid-Spanje te vertrekken. Na een jaar ontstond de gedachte om de B&B over te nemen. "Helaas kwamen we er niet uit bij de onderhandeling over de overnameprijs. Heel vaak wilden onze gasten iets weten over de prachtige omgeving en zo ontstond de gedachte om de dagtochten te gaan organiseren. Ik belde de kazerne in Roosendaal omdat ik stafkaarten 1:20.000 van de omgeving wilde hebben. Ik ben nog steeds blij dat ik toen goed geholpen ben." Maurice kocht een Landrover en het bedrijf Andalucian Outback was geboren. "Ik bedacht een aantal standaard dagtochten op basis van mijn kennis van de streek en de contacten die ik had."

Enorme uitdaging wordt peulenschil met de Groene Barot

Huis en haard in Nederland achterlaten is wel eenvoudiger met de kennis en kunde geleerd bij het KCT waardt alles stukken makkelijker te realiseren. Er is voor alles een oplossing zijn je maar creatief met de mogelijkheden omgaat. In het 3e peloton van de 104 heeft Maurice een leuke tijd gehad. Veel geleerd, veel gedaan. "Het was wel jammer dat we weinig internationale oefeningen hebben kunnen doen. We hebben wel in Frankrijk en België kunnen springen voor de wings van deze landen. We kwamen veel op de Harskamp om te schieten. Dankzij contacten binnen het peloton zijn we ook regelmatig met helikopters in de weer geweest."

Met de fiets van oma naar de stad

"Mijn oma woonde vlak bij de Engelbrecht van Nassaukazerne en ze was maar wat trots dat haar kleinzoon bij de commando's was. We kregen daar om een fiets van oma. Deze werd door iedereen gebruikt om even wat in de stad te gaan halen. Ik ging ook vaak een bakkie doen bij oma, een geweldige tijd" volgens Maurice.

De Zeeland route tijdens de afmatting

"Wij kregen onze Groene Barot in 1992, net voor Kerst. Met ingevallen bekkies aan het Kerstmaal, de maten kwamen soms 5 kilo zwaarder terug van verlof." De vooropleiding en de ECO waren voor Maurice geen "appeltje-eitje". Alhoewel een sportieve jongen was hij niet voorbereid op alle mentale zaken die in de opleidingen voorbij kwamen. "Gelukkig had ik een paar goede maten in de personen van Rutger Vogelpoel, Nick Helsen, Marc Gubbels en John Branten. We lachten wat af. We gingen ook de term Gummie-nek gebruiken als er weer een cursist in het leslokaal op te pitten Bakhuis Roozenboom begon te pinnen na een intensieve periode van knikballen. In de loods was het warm en droog, buiten koud en nat, je viel af in slaap als je binnenkwam. "Er was één moment in de ECO dat ik het erg moeilijk had. Ik kwam thuis na wederom een enerverende week en mijn moeder barstte spontaan in huilt uit. Mijn mogere gezicht, de donkere randen om mijn ogen en de vermoeide blik waren hiervan de oorzaak. Mijn moeder vroeg zich oprecht af wat ze toch allemaal met me deden door in Roosendaal" vertelde Maurice. De afmatting speelde zich af langs de beruchte Zeelandroute. "In de afmatting in Zeeland kan ik me nog goed herinneren dat we op een avond met de Aal een korte dienst hadden met een bekende warme chocolademelk. Hij hield een mooi pleidooi en stak ons een hart onder de riem. Omdat de groep toen al aardig kleiner was geworden, sterkte ons dit en mijn maten enorm. Hij draaide aan het eind het nummer "Forever Young" van Alphaville en wij jankten als kleine kinderen." "De marsen met bepakking tijdens de afmatting over het strand van Zeeland

waren ook geen pretje. De instructeurs liepen zo door de houten palen van de golfbrekers heen. Wij moesten vaak onze bepakking een dan door de palen komen en er was een klein gat, waardoor er enorme gaten vielen in het peloton. Dat leverde aardig wat scheldpartijen op."

De magische uitstraling van de touwenbaan en de klimtoren – de vastberadenheid

"Ik vertelde al dat mijn oma in Roosendaal woonde. Dat was dan ook de reden dat ik bij het KCT terecht ben gekomen. Als we naar oma gingen kwamen we over de snelweg langs de kazerne. Ik was enorm gefascineerd door de aanblik van de klimtoren en de touwenbaan. Mijn vader zei dat daar de commando's woonden. Vanaf dat moment wist ik ook zeker dat ik bij het KCT wilde."

Die zelfde vastberadenheid gebruikte Maurice vele jaren later om zijn bedrijf in Zuid-Spanje te beginnen. Een succesvol bedrijf. "We maken meer uren dan ooit, en verdienen ook minder. Maar we krijgen daar andere zaken voor terug. Het is allemaal wat goeddeelijker hier en relaxter." Aldus en tevreden Maurice Bogers vanuit Alora, Andalusië, Spanje. <